

VISAGES VILLAGES

Direcció: JR, Agnès Varda

Guió: JR, Agnès Varda

Fotografia: Roberto de Angelis, Claire Duguet, Julia Fabry, Valentin Vignet, Nicolas Guicheteau, Romain Le Bonniec, Raphaël Minnesota

Muntatge: Maxime Pozzi-Garcia, Agnès Varda

Música: Matthieu Chedid

Nacionalitat: França **Idioma:** francès

Any: 2017 **Durada:** 94 minuts

Classificació: Apta per a tots els públics

Premis: Festival de Toronto 2017: millor documental. Nominada a l'Oscar al millor documental.

L'argument: La directora de cinema Agnès Varda i el fotògraf JR emprenen plegats un sorprenent viatge en furgoneta per la França rural en el que es relacionen amb gent molt diversa i fan grans intervencions gràfiques.

L'equip artístic i tècnic

Eternament amagat rere unes ulleres de sol, de **JR** (París, 1983) no es coneixen gaires dades biogràfiques. Fill d'immigrants tunisians, va ser un de tants grafiters adolescents dels suburbis parisencs. Aviat va començar a fotografiar les seves accions i a enganxar enormes còpies de les imatges pels carrers de París i altres ciutats europees. *Retrat d'una generació* (2004-2006) el va donar a conèixer; rostres de joves habitants de barris marginals amb els que va empaperar París. Aquesta voluntat de fer visibles als invisibles ha vertebrat la seva trajectòria i l'ha portat arreu del món. Amb *Face to face* (2007) va cobrir de rostres d'israelians i palestins els murs que separen ambdós territoris. Amb *Women are heroes* (2008-2010) va transformar àrees marginals de països com Brasil, Cambodja, Kènia o l'Índia en grans collages de retrats femenins. *Au Pantheon!* (2014) va omplir el famós edifici parisenc amb 4.000 rostres anònims, tot compartint espai amb les il·lustres figures que hi ha enterrades allà. Només són tres dels projectes d'un artista que ha passat de la clandestinitat a ser una estrella de l'art urbà –i efímer– sense deixar de reivindicar els carrers com la galeria d'art més gran del món.

En el darrer festival de Berlín, **Agnès Varda** (Brussel·les 1928–París 2019) va presentar *Varda por Agnès* (2018), comiat del cinema en forma de documental sobre una llarga carrera de 65 anys. Feia temps que rebia homenatges –Oscar i Palma d'Or honorífics, Premi Donostia, etc.–, però ella pensava en dedicar-se a les instal·lacions artístiques, disciplina que l'havia fascinat en els darrers anys. Varda va irrompre amb l'esclat de la *Nouvelle Vague*. Va rodar *La pointe courte* (1955) sense dominar la tècnica –tot i ser fotògrafa professional– però amb el segon film, *Cléo de 5 a 7* (1962), signà una obra mestra. Les seves pel·lícules es mouen en la perifèria de la indústria i per això són tan lliures, diverses i absolutament personals. Sovint utilitzava trets autobiogràfics, com a *Jacquot de Nantes* (1991), homenatge al seu marit, el director Jacques Demy. Solia introduir elements documentals en les ficcions –*La felicidad* (1965), *Sin techo ni ley* (1985)– i pinzellades narratives en els documentals, gènere cap al que es va acostar progressivament. *Los espigadores y la espigadora* (2000), *Las playas de Agnès* (2008) i *Caras y lugares* (2017), entre altres, la convertiren en una documentalista de referència.

La història: “El tema central del meu cinema són les persones, això és el que em va apropar a JR”, afirmava Agnès Varda parlant de *Caras y lugares*, aquest viatge compartit per tots dos artistes –tant diferents i similars– cap a l'interior de la França profunda. La pel·lícula proposa una reflexió sobre la memòria i l'oblit, però és sobretot un homenatge als rostres d'una França que s'esvaeix poc a poc. És un fenomen habitual en els països desenvolupats: els vells oficis desapareixen, el camp es despobla; l'agricultura, la ramaderia, la mineria i la indústria es transformen, però el progrés obre ferides en el seu avanç. Sense anar més lluny, l'epicentre del recent moviment de les armilles grogues cal cercar-lo en aquesta França rural i de ciutats petites que pateix la caiguda de la població i cert aïllament geogràfic. Aquesta protesta social, escampada transversalment per tot el país des de finals de 2018, fou originada pel descontent davant la pujada de taxes de la benzina, però reflexa un sentiment d'injustícia global molt arrelat. La mirada de la pel·lícula és amable, però la França que retrata i reivindica és aquesta. Cada rostre té una història. Res no és banal si es mira amb empatia. *Caras y lugares* dona visibilitat a històries quotidianes tant importants com generalment oblidades.

CONCERT AMB QUARTET CASALS

Un dels millors quartets de corda del món

DIVENDRES, 15 | NOV | 20 H
AUDITORI CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Entrada anticipada 8 € (fins a dues hores abans)

<https://elprat.koobin.cat/quartetcasals>

centric.elprat.cat

Ajuntament del
Prat de Llobregat

FESTIVAL DE CINEMA DE PRAT
PRIMER PREMIO
CARTOON TRIESTE
CARTOON TRIESTE
22 FESTIVAL DE HALADA
GANADOR
FICG
FESTIVAL DE PRAT

BUÑUEL
en el laberinto
de las tortugas

PROPERA SESSIÓ CINE CLUB
Buñuel en el laberinto
de las tortugas
De SALVADOR SIMÓ BUSOM

11 DESEMBRE
20:00 h.

28.09 — 24.11

Centre d'Art Torre Muntadas
Patrimoni Cultural

Les primeres entitats
culturals del Prat

elprat.cat/festamajor
@elprat

Ajuntament del
Prat de Llobregat

Segueix les activitats culturals de la ciutat a EL PRAT CULTURA @elpratcultura